

ELLE

ELLE

DANMARK®

DKK 89,95 27.12.23 - 24.01.24
5170183710071501 01
UBD RETUR UGE 4

Evren Tekinoktay

Den dansk-tyrkiske kunstner Evren Tekinoktay har et værk på forsiden af denne måneds ELLE – og to store soludstillinger i København og London

Tekst JULIE MOESTRUP Foto KAVIAN BORHANI

EVREN TEKINOKTAY
(f. 1972) bor og arbejder i København. Hun har børnene Yunus på 23 år og Dora på 17 år. Hun er gift med skuespilleren André Babikian. Hun er uddannet fra Gerrit Rietveld Academie, Amsterdam, Jan van Eyck Academie, Maastricht og Det Kongelige Danske Kunstakademi. I 2010 modtog hun Statens Kunstfonds treårige arbejdslegat.

Billedtekst

Pastelfarvede huse. Quiltede, tunge silkedyner. Barndomsminder. Papkasser med silkelarver. Cologne i transparente flakoner. Kvindeliv. Æstetiske, rene linjer og bling-bling i neon. Byen, som havet deler i to – det europæisk og asiatiske Istanbul.

Netop nu, er dansk-tyrkiske Evren Tekinoktay aktuel med to sammenhængende soloudstillinger 'Moth' og 'Moth II' i København og London. Moth, natsværmer, symboliserer en ny begyndelse, men også alt det hinsides livet. Og hvis Evren bliver bedt om at fabulere over, hvad de håndquiltede værker i silkestof og aflange værker i neon er inspireret af, fortæller hun, at det er snit- tet mellem to kulturer – og tværsommen af en opvækst præget af både Tyrkiet og Danmark.

'Moth' og 'Moth II' udforsker erindringer. Med Evrens afdøde mormor, der hele sit liv boede i Istanbul, i centrum. Tanter, kusiner og grandkusiner. Måske er natsværmeren summen af matriarkatet. En tak og hyldest til stærke kvinder. Udstillinger hvor Evren Tekinoktay indtager sit slægtskab og mentale land. Ja, hovedstolen.

"Min smukke mormor har haft en vigtig plads i mit liv. Hun var perfektionistisk og selvlært og ernærede sig som skrædder, syede alt sit tøj selv, broderede silkedyner til familien, og havde en helt særlig æstetisk sans. Hun døde i juni, 97 år gammel, og det gav mig behov for at dykke ned i nogle af de mange erindringer, jeg har med mig fra Istanbul," fortæller Evren Tekinoktay, en tirsdag vinteraften, hvor hun har inviteret på græskarssuppe med koriander og ristet brød med tomat i københavnerlejligheden med udsigt til Slotsholmskanalen og Thorvaldsens Museums smukke, okkergule facade. I køkkenet hænger et maleri hun har lavet i forlængelse af sin tidligere udstilling 'Vintermusik'. Med den samme motivverden, som også er på forsiden af denne måneds ELLE; værker, der er malet spejlvendt og på gennemsigtigt plexiglas.

DE SENESTE år er der sket en hel del i Evrens liv. En forårsaften i 2021, sad hun og jeg, som vi efterhånden har gjort det i det samme køkken adskillige gange – med mikrofonen tændt på spisebordet mellem os – og vin, mad og cigaretter – for at lave et interview om udstillingen 'Vintermusik'. Dengang var det for Evren en langsomme- lig proces at skabe kunst.

"Min hånd har altid været langsommere end min hjerne," som hun sagde. Sådan er det ikke længere, konstaterer Evren med sin karakteristiske høje, mørke latter.

"Nej, jeg kan godt huske det ... den aften fortalte jeg dig, at jeg var forelsket," siger Evren, der er klædt i en hjemmestrikket cardigan i uld og med perlemorsknapper, som hun har arvet efter sin mormor.

Som du sagde: 'Nu er magneterne i mit liv faldet på plads'. Er de fortsat det?

"Ja. Jeg havde mødt et nyt dejligt menneske. En fantastisk

Studioet i Nordvest i København, hvor Evren arbejder.

sjæleven, (skuespilleren, André Babikian, red.) og i dag er vi gift. Det har på mange måder været livsforandrende, som ved andre store begivenheder, der kommer i løbet af dette liv. André er både impulsiv og tænksom som menneske. Han er lidt som en flod, er hele tiden i bevægelse, og det har vist sig at være ret godt selskab for én som mig. Jeg er blevet mindre dvælende, mindre langsom, men uden at miste mig selv.

Hvad vil det – for dig – sige at være sjælevenner?

"Med fare for at det lyder banalt ... så er det følelsen af at 'komme hjem' på den absolut ikke kedelige måde. At være sjæleligt forbundet handler i den grad også om, at man er klar til at slippe egne indre idealer og scenarier, om hvordan man synes, den anden skal være. At insistere på i stedet at se vågent på det menneske, som det menneske nu engang er. Og det handler jo ikke kun om parforholdet. Men om alle slags relationer i livet."

"JEG ER BLEVET MINDRE dvælende, MINDRE langsom"

Hvorfor valgte I at gifte jer?

"Det var et kærlighedstrip, som vi fortsat er på. Det er jo det ypperste, man kan gøre, rent formelt. Det havde vi lyst til at manifestere. Men vi har også – på nuværende tidspunkt – fravalgt at flytte sammen, for vi har begge hver især hjemmeboende børn, og det er jo ikke børnene, der er forelskede eller er i det her store kærlighedstrip." ▶

Evren signerer et af de neonværker, der nu er udstillet i København og London.

Til sommer lancerer Evren Tekinoktay sammen med sin mand, André Babikian, en en duftserie under navnet Tekinoktay Scents.

I forhold til din kunst – har du tidligere brugt år på at skabe dine værker til udstillingerne. Nu har du to i to lande. Er din hånd blevet hurtigere end din hjerne?

”Jeg har nok fået antændt lidt mere krudt. Eller hvordan skal jeg formulere det ... det har jeg nok altid haft, men før i tiden, når jeg har haft en deadline på en udstilling, har jeg været som et dyr i dvale, der først har hugget til, når det var allermost nødvendigt. Nu har jeg mødt en, der hugger til hele tiden. Jeg er hoppet ud af et gammelt mønster og har et andet arbejdstempo i dag. Der er en nerve, der hele tiden er i spil.”

Er der en gnist, du ikke har kendt før?

”Nej, men behovet for at gå i dvale og trække mig fra min omverden er aftaget. En veninde formulerede det meget smukt. Hun sagde: ’Det er første gang, jeg har set dig med så meget tillid til verden, efter du har mødt André’. Det er rigtigt. Jeg har ikke behovet for at dyrke min sky side i samme grad som tidligere. Jeg kan godt have dage, hvor jeg har lyst til at blive i min lejlighed, men jeg er ikke længere så bly i mit møde med andre mennesker. Og det er frisættende, både i forhold til mit arbejde og til mine relationer.”

TILBAGE TIL ‘Moth’ og ‘Moth II’. Evren Tekinoktay peger op mod et af køkkenvinduerne. Det er nok tre måneder siden Evrens søn, Yunus, sad foran sin computer og spillede noget af sin musik, da en bredvinget natsværmer fløj ind i køkkenet, videre ind i stuen og soveværelset

”Og her blev den boende i flere måneder, mens jeg tegnede skitserne til værkerne. Jeg tænkte på et tidspunkt, at den – som den hang der på væggen – var død. For den forblev helt stille samme sted i måneder, men en morgen var den væk. Fløjet ud i verden igen.”

Derudover har kvindekollektivet fra Istanbul, med Evrens mor i spidsen, også hjulpet med at skabe de quiltede silkeværker.

”De har fremkaldt dem. Nænsomt og opmærksomt med deres hænder. De har broderet og fyldt værkerne ud med bomuld. Det har været en virkelig rørende proces.”

Det var også Evrens mor, der i sin tid syede alle gardinerne og silkebeklædningen til bøjlerner i butikken Tekinoktay Finest Lingerie, som Evren drev sideløbende med

sin kunstneriske praksis fra 2003 til 2013. Og denne aften løfter hun sløret for et nyt sideprojekt, der på samme måde som ‘Moth’ og ‘Moth II’ er inspireret af tonerne af erindringer. Men samtidig er en ny begyndelse. I samarbejde med André. I to år har de – sammen med en parfumør – udviklet og sat dufte sammen til en række parfumer, cremer, lotions og sæber mm., der lanceres under navnet Tekinoktay Scents i sommeren 2024.

”André og jeg har haft stor lyst til at skabe noget sammen. Og dufte har altid optaget mig stort. Cologner, sæber, flakoner og duftposer. Det er en del af mit bagland, og jeg er vokset op med det, så det har været helt oplagt at starte en ny verden, og et helt nyt eventyr sammen, der tager afsæt i noget af det allermost sanselige.”

Evren Tekinoktay udstiller denne vinter ‘Moth’ på Collaborations by Tania and Thomas Asbæk, København K. frem til den 20. januar og ‘Moth II’ på The Approach Gallery, London til 20. februar. ♦